HIERONYMUS
12. bis 13. Jh.
Seite 109v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26318
Copyright: Admont, Benediktinerstift

semel fuerit furore supat necesse ē ut psiliat iclamore. ꝛ ibi
de firmens huc atq; illuc imodū folū uentilet ꝛ dicat. o rerū
ūqtas. o iusta iudicia dī. ꝛ cetera que solent loq; p indignatio
nis furore. mitis iudicii pdidit. Porro blasphemia ūsolū a
pta ē ꝛ de ua nascit. s; ꝛ absq; ua sedata mite pfert. si aut
demundi ulū qspiā gubernatioē causet ꝛ dicat. illud sic ee
ūdebunt. aut certe ieccla ostituit. ꝛ credens idm labat idog
matib que ignorare ūlucitū ē. alū depauit. ꝛ filio. ꝛ spū scō
sentiens. qm rei ipsi uertas habet. ñ ita credens ire surrectio
ne mortuoꝝ ut scpturę docent. t certe alienę iudens sapi
entię eū male sentire cōmemoret. q catholice fidi ē. ꝛ rursū
hereticū padulatioē q s obsequitur catholicū ee protestans. q dic
dulce amarū. ꝛ amarū dulce. Ut omni studio legende nob scpturę
s. ꝛ lege dnū meditandū die ac nocte. ut pbem trapehite sciam
qs nūm pb sit. qs adulter. Porro amaritudinē. furore. uā. clamo
re atq; blasfemiā sic tollam anob. ut cū omī malicia auferant.
Malicia aut t otiaria uirtuti itelligenda ē qm alio nomie u
cū nominam. t malignitas ꝛ nequicia. que intiguersatioē ꝛ calli
ditate sentit. ⊖ stote aut invicē benigni miserices. donan
tes uob metipsis sicē ds inx donauit uob. Sup amaritudini
otiariā dulcedinē diceram. qm nē apls alio uerbo xpi cyoc
ita. ide suauitatē magis qm benignitatē uocaū. pcipiens ut omī
amaritudine. ꝛ furore. ua clamore blasphemia ꝛ motu turbido
cū qda frontis austeritate dapnatis. clementissimi ꝛ blandi adsa
miliaritatē nrām ultro homies iuntem. ut nullo adnos formi
det accedere. que familiaritas maxime exmisceda cōparat.
nec pstantes aliis ipsi qd dedim habere desistim. Sequitur enī.
donantes uob metipsis. qa qd bene inaliū fiet magis ei reponit
q pstitit qm cui donatū ē. q miseret pauptis ipse saturabit. ꝛ q
dat ei. do feneratur. vel certe ita accipiendū. qd ieo qd suaues
sum ꝛ miserices. exturbationib que nos iquietabat relictis. adman